

Dictum

In het kader van een kwantitatief selectief distributiestelsel in de zin van verordening (EG) nr. 1400/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de motorvoertuigensector, moeten onder de term „gespecificeerde criteria” in artikel 1, lid 1, sub f, van deze verordening criteria worden verstaan waarvan de precieze inhoud kan worden vastgesteld. Om de in deze verordening neergelegde vrijstelling te genieten, hoeft een dergelijk stelsel niet te berusten op objectief gerechtvaardigde criteria die eenvormig en zonder onderscheid worden toegepast op eenieder die om erkenning verzoekt.

(¹) PB C 179 van 18.6.2011.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 14 juni 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederland) — G. Brouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Zaak C-355/11) (¹)

(Richtlijn 91/629/EEG — Minimumnormen ter bescherming van kalveren — Verordening (EG) nr. 1782/2003 — Gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in kader van gemeenschappelijk landbouwbeleid — Nationale wettelijke regeling ter omzetting van richtlijn 91/629/EEG waarbij in die richtlijn voorziene, uit regelgeving voortvloeiende beheerseisen van toepassing worden verklaard op, met name, kalveren die in kader van melkveehouderij opgesloten worden gehouden)

(2012/C 227/08)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: G. Brouwer

Verwerende partij: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Uitlegging van richtlijn 91/629/EEG van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren (PB L 340, blz. 28) en van de artikelen 4 en 6 van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999,

(EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001 (PB L 270, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling die richtlijn omzet door voorgeschreven beheerseisen niet alleen van toepassing te verklaren op kalveren die voor de fokkerij of mesterij opgesloten worden gehouden, maar ook op kalveren die voor melkveehouderij opgesloten worden gehouden

Dictum

Richtlijn 91/629/EEG van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 806/2003 van de Raad van 14 april 2003, moet in die zin worden uitgelegd dat de in artikel 4 van deze richtlijn neergelegde eis dat de voorwaarden voor de kalverhouderij in overeenstemming moeten zijn met de algemene bepalingen van de bijlage bij deze richtlijn, waaronder ook punt 8 van deze bijlage, dat, behoudens uitzondering, verbiedt kalveren aan te binden, geldt voor kalveren die door een landbouwer in het kader van de melkveehouderij voor landbouwdoeleinden opgesloten worden gehouden.

(¹) PB C 282 van 24.9.2011.

Hogere voorziening ingesteld op 19 september 2011 door Smanor SA tegen de beschikking van het Gerecht (Vijfde kamer) van 15 juli 2011 in zaak T-185/11, Smanor SA/Europese Commissie, Europese ombudsman

(Zaak C-474/11 P)

(2012/C 227/09)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Smanor SA (vertegenwoordiger: J.-P. Ekeu, advocat)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Europese ombudsman

Bij beschikking van 1 maart 2012 heeft het Hof (Achtste kamer) de hogere voorziening afgewezen en Smanor in zijn eigen kosten verwezen.

Hogere voorziening ingesteld op 5 maart 2012 door Enviro Tech Europe Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 16 december 2011 in zaak T-291/04, Enviro Tech Europe Ltd, Enviro Tech International, Inc./Europese Commissie

(Zaak C-118/12 P)

(2012/C 227/10)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Enviro Tech Europe Ltd (vertegenwoordigers: C. Meureu, K. Van Maldgem, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Enviro Tech International, Inc.

Conclusies

- het arrest van het Gerecht vernietigen, voor zover het de vordering tot schadevergoeding betreft die rekwirante in eerste aanleg heeft ingesteld, en
- verklaren dat geïntimeerde aansprakelijk is voor de schade die rekwirante heeft geleden, of
- subsidair, de zaak verwijzen naar het Gerecht voor een nieuwe beslissing over rekwirantes vordering tot schadevergoeding, en
- geïntimeerde verwijzen in de kosten van de procedure, met inbegrip van de kosten van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante betoogt dat het Gerecht het recht van de Europese Unie heeft geschonden door haar vordering tot schadevergoeding af te wijzen op grond dat zij niet heeft aangetoond dat de Commissie onrechtmatig heeft gehandeld. Rekwirante stelt met name dat het Gerecht het arrest van het Hof in zaak C-425/08 onjuist heeft uitgelegd en dat het Gerecht bijgevolg blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het derde onderdeel van haar eerste exceptie van onwettigheid in verband met het „normaal gebruik” niet te beoordelen en de vordering tot schadevergoeding af te wijzen.

Om die redenen vordert rekwirante de vernietiging van het arrest van het Gerecht in zaak T-291/04, voor zover het de vordering tot schadevergoeding betreft die rekwirante in eerste aanleg heeft ingesteld, en betoogt zij dat geïntimeerde aansprakelijk moet worden gesteld voor de schade die zij heeft geleden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm (Spanje) op 26 april 2012 — Concepción Maestre García/Centros Comerciales CARREFOUR, S.A.

(Zaak C-194/12)

(2012/C 227/11)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Concepción Maestre García

Verwerende partij: Centros Comerciales CARREFOUR, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd⁽¹⁾ zich tegen een uitlegging van de nationale regeling volgens welke de vakantieperiode niet mag worden onderbroken om de volledige vakantie, of de rest van de vakantie, op een later tijdstip op te nemen, wanneer zich vóór de vakantieperiode tijdelijke arbeidsongeschiktheid voordoet en er met de productie of organisatie verband houdende redenen bestaan waardoor de vakantie niet later in een andere periode kan worden opgenomen?
- 2) Verzet artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd zich tegen een uitlegging van de nationale regeling volgens welke een bedrijf eenzijdig een met een periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid samenvallende vakantieperiode mag vaststellen, wanneer de werknemer geen voorkeur kenbaar heeft gemaakt voor een andere periode en er tussen de werknemersvertegenwoordiging van het bedrijf en het bedrijf een overeenkomst bestaat die dit toelaat?
- 3) Verzet artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd zich tegen een uitlegging van de nationale regeling volgens welke voor de wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid niet-opgenomen vakantie een financiële vergoeding mag worden betaald wanneer er met de productie of organisatie verband houdende redenen bestaan waardoor effectief geen vakantie kan worden opgenomen, ook al wordt de arbeidsovereenkomst niet ontbonden?

⁽¹⁾ PB L 299, blz. 9.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (België) op 30 april 2012 — Essent Belgium NV tegen Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Zaak C-204/12)

(2012/C 227/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel